

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.640/1
van 17 januari 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houdende de werken zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten’

Op 8 december 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 18 januari 2018, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 11 januari 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Ines MARTENS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 januari 2018.

*

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe uitvoering te geven aan het decreet van 25 april 2014 ‘houdende de werk- en zorgtrajecten’. De ontworpen uitvoering betreft evenwel niet het gehele decreet. Dit laatste bevat immers bepalingen die betrekking hebben op drie verschillende luiken, namelijk het luik betreffende de activeringstrajecten, het luik betreffende de arbeidsmatige activiteiten en het luik betreffende de trajecten maatschappelijke oriëntatie. In de Nota aan de Vlaamse Regering wordt vermeld dat de specifieke trajecten maatschappelijke oriëntatie niet langer relevant zijn en dat het in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin opgezette “geïntegreerd breed onthaal” (GBO), waarvoor momenteel een juridische basis wordt gelegd in het decreet lokaal sociaal beleid, een apart traject overbodig maakt. Om die reden wordt in het om advies voorgelegde ontwerp van besluit beoogd om enkel uitvoering te geven aan bepalingen van het decreet van 25 april 2014 die betrekking hebben op de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten.

3.1. Onder voorbehoud van hetgeen *sub* 3.2 en 3.3 wordt opgemerkt, kan worden aangenomen dat de ontworpen regeling rechtsgrond vindt in diverse artikelen van het decreet van 25 april 2014.¹ Voor sommige onderdelen van de ontworpen regeling dient bijkomend een beroep te worden gedaan op de algemene bevoegdheid die de Vlaamse Regering put uit artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ om de decreten uit te voeren, gelezen in samenhang met specifieke bepalingen van het decreet van 25 april 2014.

Voor een beperkt aantal artikelen van het ontwerp is de rechtsgrond evenwel problematisch.

3.2. In artikel 31, § 1, van het ontwerp wordt bepaald dat de gemandateerde penhouder voor de uitvoering van een specifieke actie in het trajectplan in het belang van de deelnemer een beroep kan doen op dienstverleners buiten het netwerk.

In artikel 19, 2°, van het decreet van 25 april 2014 wordt bepaald dat de penhouder een beroep doet op het netwerk van dienstverleners, vermeld in artikel 18 van het decreet, om het trajectplan uit te voeren. In het voornoemde artikel 18 worden de mandaatvoorwaarden voor de penhouder geregeld. De mandaatvoorwaarden houden in dat de penhouder een netwerk van dienstverleners vertegenwoordigt waarbij verdere vereisten met betrekking tot dat netwerk worden voorgeschreven. Daarbij wordt door de decreetgever voor de penhouder niet in de mogelijkheid voorzien om voor het uitvoeren van een trajectplan een beroep te doen op een

¹ De betrokken artikelen van het decreet worden opgesomd in een rechtsgrondtabel die door de gemachtigde aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, werd meegedeeld.

dienstverlener buiten het netwerk. In het decreet wordt aan de Vlaamse Regering evenmin de bevoegdheid gedelegeerd om op dat punt in een afwijkende regeling te voorzien.

In zoverre het in artikel 31, § 1, van het ontwerp mogelijk wordt gemaakt dat een beroep wordt gedaan op dienstverleners buiten het netwerk, ziet de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet welke decretale bepaling daartoe rechtsgrond biedt.

3.3. In de artikelen 37 en 38 van het ontwerp wordt bepaald dat de VDAB het toezicht uitoefent op de aanwending van de compensatievergoedingen door respectievelijk de casemanager Werk en de gemandateerde penhouder. In de rechtsgrondtabel die aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is meegedeeld, wordt ervan uitgegaan dat de artikelen 37 en 38 van het ontwerp rechtsgrond vinden in respectievelijk de artikelen 15 en 21 van het decreet van 25 april 2014.² In de laatstgenoemde bepalingen wordt de Vlaamse Regering niet ertoe gemachtigd om in een toezichtsregeling te voorzien in de zin van de artikelen 37 en 38 van het ontwerp. Wel wordt in artikel 45, § 1, van het decreet bepaald dat de Vlaamse Regering, in afwijking van artikel 44 van het decreet,³ het toezicht en de controle op de uitvoering van het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan geheel of gedeeltelijk kan toewijzen “aan andere ambtenaren”. In de mate dat de artikelen 37 en 38 van het ontwerp zouden worden geconcipeerd als bepalingen waarin het toezicht wordt toegewezen aan “andere ambtenaren” dan die welke optreden “met toepassing van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004”, zou artikel 45, § 1, van het decreet van 25 april 2014 de ontworpen regeling op dat punt tot rechtsgrond kunnen strekken.⁴

VORMVEREISTEN

4. De ontworpen regeling werd niet aangemeld in het kader van de Europese staatssteunregeling.

In de algemene commentaar die in de Nota aan de Vlaamse Regering wordt gewijd aan de “Penhouder en (het) netwerk van dienstverleners”, wordt erop gewezen dat bij het toekennen van de opdrachten aan de penhouder en het netwerk van dienstverleners rekening is gehouden met de “Altmark-criteria”⁵ en dat de compensaties aan ondernemingen niet worden beschouwd als staatssteun die een ongunstige invloed heeft op het handelsverkeer voor zover er wordt voldaan aan vier voorwaarden die vervolgens in de Nota aan de Vlaamse Regering worden opgesomd. Tevens wordt er in de nota op gewezen dat er slechts sprake kan zijn van geoorloofde compensaties en dat er geen verplichte aanmelding bij de Europese Commissie is wanneer aan alle vier voorwaarden is voldaan en dat, wat dat betreft, in zowel het decreet van 25 april 2014 als

² In de artikelen 15 en 21 van het decreet wordt de Vlaamse Regering opgedragen om het maximale bedrag van de compensatievergoeding van respectievelijk de casemanager Werk en de penhouder te bepalen op basis van een aantal parameters die in de betrokken artikelen worden opgesomd.

³ Artikel 44 van het decreet luidt: “Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden uitgevoerd door sociaalrechtelijke inspecteurs met toepassing van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”

⁴ Zie nu reeds artikel 50 van het ontwerp.

⁵ Zie HvJ 24 juli 2003, C-280/00, *Altmark Trans GmbH en Regierungspräsidium Magdeburg*.

het ontwerp van besluit wordt voorzien in de bepalingen die nodig zijn om aan de voorwaarden van Altmark te voldoen.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om na te gaan of effectief aan alle voorwaarden van het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011⁶ is voldaan zodat kan worden afgezien van aanmelding van de ontworpen regeling bij de Europese Commissie. Dit impliceert onder meer dat de stellers zich ervan vergewissen dat de vaste bedragen aan compensatievergoeding die in het ontwerp worden bepaald, voldoende waarborgen dat de compensatie niet hoger is dan hetgeen nodig is ter dekking van de nettokosten van de uitvoering van de openbardienstverplichting, met inbegrip van een redelijke winst.

Teneinde ervan blijk te geven dat de ontworpen regeling wel degelijk aan de voorwaarden van besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 is getoetst, verdient het aanbeveling om overeenkomstig artikel 4, f), van dat besluit, naar dit laatste te verwijzen in het om advies voorgelegde ontwerp.⁷

ALGEMENE OPMERKING

5. Zoals het geval is in het decreet waaraan het ontwerp van besluit uitvoering beoogt te geven, bevat dit laatste bepalingen die een gemeenschapsaangelegenheid betreffen, naast bepalingen die veeleer bij een gewestmaterie aanleunen.

In advies 55.863/1 dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 3 april 2014, heeft uitgebracht over amendement 1 bij het voorstel van decreet dat geleid heeft tot het decreet van 25 april 2014,⁸ werd naar aanleiding van de verstrengeling van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden in het betrokken amendement, het volgende opgemerkt:

“Artikel 2 van het amendement bepaalt dat de Vlaamse Regering, in samenspraak met het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Regering van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, een specifieke regeling uitwerkt voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Een dergelijke regeling kan uit het oogpunt van de bevoegdheidsverdelende regels niet worden aanvaard. Het komt immers niet aan de Vlaamse decreetgever toe om te bepalen dat het Brussels Hoofdstedelijke Gewest samen met de Vlaamse Regering een specifieke regeling zal uitwerken inzake zorg- en werktrajecten. Het Brussels Hoofdstedelijke Gewest beslist immers zelf en autonoom over de invulling van de aan haar toegewezen bevoegdheden. Wel kan met betrekking tot de voornoemde aangelegenheid een samenwerkingsakkoord worden gesloten met het Brussels Hoofdstedelijke Gewest.

⁶ Besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’.

⁷ Noch in het decreet van 25 april 2014, noch in het ontwerp van besluit, zoals het om advies is voorgelegd, komt dergelijke verwijzing voor.

⁸ Adv.RvS 55.863/1 van 3 april 2014 over amendementen op het voorstel van decreet ‘houdende de werk- en zorgtrajecten’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2442/6, p. 5).

De bepaling opgenomen in artikel 2 van het amendement dient bijgevolg te worden weggelaten. In de plaats daarvan dient te worden bepaald dat de voorgestelde regeling niet van toepassing is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In de loop van de parlementaire procedure kan dan worden aangegeven dat de bedoeling voorligt om met betrekking tot de regeling voor dat gebied eerst een samenwerkingsakkoord te sluiten met het Brussels Hoofdstedelijke Gewest.”

In de uiteindelijk aangenomen tekst van het betrokken decreet werd artikel 2 van het amendement weliswaar geschrapt,⁹ maar werd niet geëxpliciteerd dat de decretale regeling niet van toepassing zou zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Uit de commentaar die bij het amendement nr. 12 is gegeven, blijkt integendeel dat de decreetgever ervan uitgaat dat de door hem tot stand gebrachte regeling wel degelijk ook toepasselijk is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en dat het sluiten van een samenwerkingsakkoord inzake werk- en zorgtrajecten weliswaar mogelijk is, maar dat de decretale regeling ook zonder dergelijk samenwerkingsakkoord al in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moet worden toegepast, voor zover het een gemeenschapsaangelegenheid betreft.

Het gevolg van wat voorafgaat is dat onduidelijk blijft in welke mate de regeling die is vervat in het decreet van 25 april 2014 en in het thans om advies voorgelegde ontwerp van uitvoeringsbesluit van dat decreet, van toepassing is op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Noch in het decreet, noch in het ontwerp wordt in dat verband immers iets bepaald. Daarenboven omvatten zowel het decreet als het ontwerp bepalingen die gewestaangelegenheden betreffen en die bijgevolg enkel van toepassing kunnen zijn op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, naast bepalingen die een gemeenschapsaangelegenheid beogen te regelen en die derhalve wel van toepassing kunnen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ten aanzien van de in dat gebied gevestigde instellingen die wegens hun organisatie moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Dergelijke onduidelijkheid dreigt een rechtszekere toepassing van zowel het decreet als van het ontworpen besluit in de weg te staan wat het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreft. De stellers van het ontwerp doen er goed aan om na te gaan of er mogelijkheden zijn om de voornoemde onduidelijkheid te vermijden en of bijvoorbeeld althans in het ontwerp niet tot een meer expliciete opdeling kan worden gekomen van bepalingen die een gemeenschaps- dan wel een gewestaangelegenheid betreffen.¹⁰ Ook verdient het aanbeveling om het reeds in advies 55.863/1 door de Raad van State, afdeling Wetgeving, gesuggereerde procedé inzake het sluiten van een samenwerkingsakkoord, doelbewuster aan te grijpen als een bijkomend instrument om te komen tot een meer rechtszekere toepassing van het decreet en van het ontworpen besluit in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

⁹ Zie amendement nr. 12, *Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, 2442/7.

¹⁰ In het decreet van 25 april 2014 wordt daartoe geen bevoegdheid gedelegeerd aan de Vlaamse Regering. Dergelijke opdeling zou evenwel kunnen worden ingepast in de algemene bevoegdheid van de Vlaamse Regering om de decreten uit te voeren, mits daarbij uiteraard de draagwijdte van het decreet niet wordt uitgebreid of beperkt en zonder dat onvolkomenheden of tekortkomingen die in het decreet zouden voorkomen, kunnen worden opgevangen.

De gemachtigde deelde in verband met de hiervoor geformuleerde suggesties het volgende mee:

“Het ontwerp besluit geeft uitvoering aan het decreet van 25 april 2014 dat zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden regelt uit hoofde van de aard zelve (het voorwerp) van het decreet regelt, met name de organisatie van werk- en zorgtrajecten die zorg- en opleidingscomponenten, alsook de bemiddeling en begeleiding naar werk omvatten. Het is precies die structurele samenwerking en wisselwerking van diensten en dienstenverlening die noodzakelijk is voor de doelgroep. Het gaat enerzijds om uitkeringsgerechtigde werklozen die omwille van hun mmpps nood hebben aan een aangepast aanbod. Tegelijkertijd biedt het kader opstapmogelijkheden voor personen vanuit een zorgstatuut. De wisselwerking tussen de begeleiding vanuit werk en zorg is essentieel om de personen optimaal te ondersteunen. Een bepaalde bepaling uit het besluit kan daarom moeilijk aan een welbepaalde bevoegdheid worden toegedicht.

Inzake de gemeenschapsaangelegenheden is dit decreet van toepassing op de hiervoor bedoelde instellingen gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Voor zover het voorstel van decreet een gewestaangelegenheid regelt is het enkel van toepassing op het Nederlandse taalgebied. De exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling belet evenwel niet dat personen met een woon- of verblijfplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zich als werkzoekende vrijwillig richten tot de VDAB. Omgekeerd kunnen personen met een woon- of verblijfplaats in het Nederlandse taalgebied zich richten tot Actiris, de Brusselse gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling. Dit volgt uit de aard zelf van de gewestelijke bevoegdheid inzake arbeidsbemiddeling, die er toe strekt zo veel mogelijk werkzoekenden aan het werk te stellen en hun mobiliteit te bevorderen.

De Vlaamse Regering zal, indien zij dit nodig acht, en dit in functie van het succes van de trajecten, in samenspraak met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, een samenwerkingsakkoord met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake werk- en zorgtrajecten kunnen afsluiten, waarin onder andere een rol voor Actiris kan worden voorbehouden. De Vlaamse Regering zal het welslagen van de trajecten niet noodzakelijk afhankelijk maken van de bereidheid van het Brusselse hoofdstedelijke Gewest hierover al dan niet een samenwerkingsakkoord af te sluiten.

Het betreft in casu de volgende gemeenschaps- en gewestbevoegdheden:

1) Gewestbevoegdheden:

- beroepsopleiding (art 4, 16° BWHI);
- (tewerkstellingsbeleid), inzonderheid 1° arbeidsbemiddeling, 6° beschikbaarheid arbeidsmarkt (art 6, § 1, IX, BWHI).

2) Gemeenschapsbevoegdheden:

- het beleid betreffende de zorgverstrekkingen in en buiten de verplegingsinrichtingen (art. 5, §1, I, 1° BWHI);
- het beleid betreffende de verstrekkingen van geestelijke gezondheidszorg in de verplegingsinrichtingen buiten de ziekenhuizen (art. 5, §1, I, 2° BWHI);
- het beleid inzake long term care revalidatie (art. 5, §1, I, 5° BWHI);
- de organisatie van de eerstelijnsgezondheidszorg en de ondersteuning van de gezondheidszorgberoepen van de eerste lijn (art. 5, §1, I, 6° BWHI);
- het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (art. 5, §1, II, 2° BWHI);

- het beleid inzake minder-validen (art. 5, §1, II, 4° BWHI);
- de jeugdbescherming, met inbegrip van de sociale bescherming en de gerechtelijke bescherming (art. 5, §1, II, 6°, BWHI).”

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. In het tweede lid van de aanhef van het ontwerp worden de rechtsgrond biedende bepalingen omschreven met verwijzing naar “artikel 1 tot en met 24 en artikel 27 tot en met 50” van het decreet van 25 april 2014.

Dergelijke verwijzing omvat alle artikelen van het voornoemde decreet, op de artikelen 25 en 26 ervan na. Deze laatste twee artikelen hebben betrekking op het “traject maatschappelijke oriëntatie” waaromtrent – zoals reeds vermeld *sub* 2 – het ontwerp geen regeling bevat. Desalniettemin wordt de ruime verwijzing naar de artikelen van het decreet van 25 april 2014, aan het einde van het tweede lid van de aanhef, het best weggelaten. Dergelijke ruime verwijzing is immers weinig zinvol omdat de betrokken artikelen nagenoeg het gehele decreet omvatten; daarenboven is de betrokken verwijzing niet correct omdat niet alle artikelen waarnaar wordt verwezen effectief rechtsgrond bieden voor de ontworpen regeling. Bovendien is het zo dat al voldoende uit de tekst van het ontwerp blijkt dat erin geen regeling is opgenomen inzake de trajecten maatschappelijke oriëntatie en dat derhalve geen uitvoering wordt gegeven aan de artikelen 25 en 26 van het ontwerp.¹¹

Rekening houdend met wat voorafgaat en met het gegeven dat niettemin een groot aantal artikelen van het decreet van 25 april 2014 rechtsgrond bieden voor de ontworpen regeling, kan voor het tweede lid van de aanhef met de volgende redactie worden volstaan:

“Gelet op het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten;”.

Artikel 3

7. In artikel 3, § 1, tweede lid, 2°, van het ontwerp wordt melding gemaakt van een verzoek tot deelname dat door een actor voor rekening van de kandidaat-deelnemer wordt “ingediend”, “als vermeld in artikel 4, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014”. In artikel 4, tweede lid, van het voornoemde decreet, wordt melding gemaakt van het “registreren of indienen” van een verzoek tot deelname aan een werk- of zorgtraject door een actor voor rekening van de kandidaat-deelnemer. Vraag is derhalve of ook in artikel 3, § 1, tweede lid, 2°, van het ontwerp, naast het “indienen”, niet tevens ook het best melding wordt gemaakt van het “registreren” van het verzoek tot deelname.

¹¹ Zie bijvoorbeeld alleen al het opschrift van het ontwerp.

Artikel 21

8. Uit artikel 21 van het ontwerp zou kunnen worden afgeleid dat de casemanager Zorg per activeringstraject steeds een vaste compensatievergoeding van 800 euro zal ontvangen. Uit artikel 22 van het ontwerp blijkt evenwel dat dit niet noodzakelijk het geval is en dat de casemanager Zorg slechts 60% van de compensatievergoeding zal ontvangen bij de registratie van het trajectplan en dat hij de resterende 40% enkel zal ontvangen indien hij voldoet aan de voorwaarden die worden opgesomd in artikel 22, tweede lid, van het ontwerp. In artikel 21 van het ontwerp zou daarom duidelijkheidshalve het best worden geschreven “ontvangt de casemanager Zorg van het Departement WVG per activeringstraject en overeenkomstig het bepaalde in artikel 22 van dit besluit een compensatievergoeding van 800 euro voor de uitvoering van de opdrachten, ...”.

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, dient de redactie van de artikelen 23 en 28, eerste lid, van het ontwerp, in overeenkomstige zin te worden aangepast.

Artikel 33

9. Ter wille van de leesbaarheid late men artikel 33, tweede lid, van het ontwerp aanvangen als volgt:

“Met behoud van de toepassing van het eerste lid bestaat de zorg onder meer uit:

1° het verkennen van de zorgbehoeften en de medische, mentale, psychische, psychiatrische en sociale problemen van de deelnemer die de uitvoering ...”.

Het verdient aanbeveling om de redactie van de overige onderdelen van de opsomming in artikel 33, tweede lid, van het ontwerp, op dezelfde wijze aan te passen teneinde deze beter te laten aansluiten op de redactie van de inleidende zin van het betrokken lid.

Artikel 44

10. Artikel 44, derde lid, van het ontwerp luidt:

“De Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid, kunnen de nadere regels voor de toegang tot arbeidsmatige activiteiten bepalen.”

Het vaststellen van “nadere regels” voor de toegang tot arbeidsmatige activiteiten kan enkel aan de betrokken ministers worden overgelaten indien die regels slechts van bijkomstige of detailmatige aard zijn. Enkel onder die voorwaarde is een delegatie van verordenende bevoegdheid aan ministers toelaatbaar en in overeenstemming te brengen met de beginselen die in ons publiek recht de uitoefening van de verordenende bevoegdheid beheersen. In geen geval zou het aan de ministers kunnen worden overgelaten om verder strekkende normen

tot stand te brengen met betrekking tot een zodanig essentieel element van de ontworpen regeling als de toegang tot arbeidsmatige activiteiten.

Artikel 46

11. Aan het einde van artikel 46, § 2, derde lid, van het ontwerp, moet worden geschreven “, bepalen het model van het aanvraagformulier”.

12. Aan het einde van artikel 46, § 2, vierde lid, 3°, van het ontwerp, schrijve men “, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 2° en 3°”.

13. In artikel 46, § 2, zesde lid, van het ontwerp vervange men de zinsnede “na afloop van de termijn, vermeld in paragraaf 2, vijfde lid,” door de zinsnede “na afloop van de termijn, vermeld in het vijfde lid,”.

Artikel 48

14. In artikel 48, § 2, eerste lid, 2°, van het ontwerp, dient te worden geschreven “, bepaald door de Vlaamse minister, bevoegd voor ...”.

15. Aan het einde van artikel 48, § 2, tweede lid, van het ontwerp, volstaat het te schrijven “en de wijze waarop de gegevens vermeld in het eerste lid, 2°, moeten verstrekt worden”.

Artikel 53

16. Uit artikel 53 van het ontwerp volgt dat het ontworpen besluit uitwerking heeft vanaf 1 januari 2018, met uitzondering van de artikelen 44 tot en met 49, die in werking treden op 1 mei 2018.¹² Aan het merendeel van de bepalingen van het ontwerp wordt derhalve terugwerkende kracht verleend. Aan de gemachtigde werd gevraagd of dat effectief de bedoeling is. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“Wat de retroactiviteit betreft, stellen wij voor om dit aan te passen. Onze betrachting was inderdaad om de continuïteit van de dienstverlening te verzekeren op vlak van de activeringstrajecten. Momenteel loopt een tender activeringsbegeleiding die provinciale partnerschappen financiert voor de samenwerking tussen werk- en zorgpartners en werkzoekende met NMPPS begeleidt. Deze tender ging initieel lopen tot 31/12/2017 en vanaf 1/1/2018 vervangen worden door een nieuwe tender activeringstrajecten. Aangezien het uitschrijven van de nieuwe tender gebaseerd zal zijn op dit uitvoeringsbesluit werd dan ook 1/1/2018 als streefdatum vooropgesteld. De tender activeringsbegeleiding werd ondertussen verlengd tot 30/06/18, waardoor er geen

¹² De artikelen 44 tot 49 van het ontwerp vinden rechtsgrond in de artikelen 35, 36 of 37 van het decreet van 25 april 2014, die artikel 52 van het ontwerp eveneens in werking beoogt te stellen op 1 mei 2018.

probleem is met de continuïteit van de dienstverlening. De bedoeling is om vanaf 1/7/2018 te starten met de toeleiding naar de nieuwe tender activeringstrajecten.”

De regeling van inwerkingtreding van het ontworpen besluit dient, in het licht van de mededeling van de gemachtigde, te worden aangepast. Het kan aanbeveling verdienen om de regeling van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014, die is opgenomen in artikel 52 van het ontwerp, dienovereenkomstig aan te passen.

Bijlage

17. Er is slechts één bijlage bij het ontwerp, namelijk die waarnaar wordt verwezen in artikel 49, tweede lid, van het ontwerp. Het heeft derhalve geen zin om die bijlage van een nummer te voorzien. Men schrijve dus “Bijlage” in plaats van “Bijlage 1”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME